

דְּלִתְהָא, כל אותם י"ס דנוק' שהם בחינת גבורות ולכם קראם בוצינין שלמטה
 בְּלֵהוּ אֶתְנַהֲרִין וְאֶתְמַלְיִין נְהוֹרִין מְנִיָּה, כולם מאירים ומתמלאים
 בשפע ואור ממנו. וְדָא קַיְמָא לְקַבֵּל דָּא. ויסוד דז"א עומד כנגד יסוד
 דבינה כשם שיסוד הבינה משפיע בי"ס שלו כך יסודו משפיע בי"ס דנוק' וּבְגִין כֵּן,
 בְּשַׁעֲתָא דְכַהֲנָא פְּרִישׁ יְדוּי, וְשֹׁאֲרֵי לְבָרְכָא עֲפָא.
 ולפיכך בשעה שהכהן פורש ידיו ומתחיל לברך העם פְּדִין שְׂרָאן בְּרַכָּאן
 עֲלָאִין, מְמַקְוֶרָא עֲלָאָה, לְאֲדִלְקָא בּוֹצִינִין, אז מתחילות לצאת
 הברכות מיסוד הבינה שהוא מקור הכל להשפיע בי"ס דז"א וְנַהֲרִין כָּל אַנְפִּין.
 ומאירים גם כל הפרצופים העליונים כדי להאיר בי"ס דז"א וּבְנִסְתָּא יִשְׂרָאֵל
 אֶתְעַטְרַת בְּעַטְרִין עֲלָאִין. והמלכות גם היא מתעטרת בעטרות עליונות
 ומקבלת מז"א מוחין וְכָל אֵינּוֹן בְּרַכָּאן נְגִדִין וְאֶתְמַשְׁכֵּן מֵעִילָא
 לְתַתָּא וכל אותן ברכות שבעולמות העליונים נמשכות ויורדות למטה לתחתונים ע"י
 ברכת הכהן התחתון.

משה פתח את מקור הבינה להשפיע בז"א ובצלאל פתח את יסוד ז"א להשפיע
 במלכות והכל נעשה בחסד

תָּא חַוִּי, בא ראה מִשָּׁה פְּקִיד, וּבְצִלְאֵל עֲבִיד, משה היה מצוה
 לבצלאל על עשיית המשכן, ועי"כ פתח את מקור הבינה להשפיע בז"א ובצלאל
 היה העושה ובוזה פתח את יסוד ז"א להשפיע במלכות לְמַהוּי כְּלָא בְּרִזָּא
 דְּגוּפָא, וְסִיּוּמָא דְּגוּפָא דְּאִיהוּ אֶתְקַיְמָא קַדִּישָׁא, כדי

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

שִׁיחִיָּה כָּל הַמִּשְׁכָּן בְּסוּד הַגּוֹף דו"א שֶׁהוּא הַתְּפֹאֶרֶת וְסִיּוּם הַגּוֹף שֶׁהוּא הַיְסוּד לְאַסְנָאָה
 רְחִימוֹ וְקִשּׁוּרָא דִּיחֻדָּא בְּמִשְׁכְּנָא כְּדִי לְהַרְבוֹת אֶהְבֵּה וְקִשֵּׁר הַיְחוּד
 בַּמִּשְׁכָּן שֶׁהוּא סוּד הַמַּלְכוּת. וְכִלְיָא בְּרִזָּא דִּימִינָא קָא אֶתְעֵבִיד וְהַכֵּל
 נַעֲשֶׂה בַחֲסַד שְׂמֵצַד יְמִין כִּי מִשָּׁה רַבִּינוּ מִהִימִין כַּמ"ש מוֹלִיךְ לִימִין מִשָּׁה, וּבְצִלְאֵל הוּא בַחֲסָדִים
 שְׂבִיּוּד. וְעַל דָּא, בְּכָל אֶתְרֵי דְסִטְרָא דִּימִינָא אֲשֵׁתְכַח,
 עֵינָא בִישָׂא לָא שְׁלֵטָא בִיהִי. וְלִכְּן בְּכָל מְקוּם שְׂנַמְצָא צַד הַחֲסֵד שְׂבִימִין לָא
 שׁוֹלְטַת בּוּ עֵין רַעָה וּבְגִין כְּדִי, וְלִכְּן כְּתוּב וְכִסְף פְּקוּדֵי הָעֵדוּת. שֶׁהוּא כֶּסֶף
 שְׂנַפְקָד וְנִסְפֵר בְּגִין דִּיהוּא כֶּסֶף מְסִטְרָא דִּימִינָא קָא אֶתְיָא לְפִי
 שֶׁהַכֶּסֶף הוּא מִצַּד יְמִין בַּחֲסֵד וְלֹא שׁוֹלְטַת בּוּ עֵין רַעָה וְאִפְשֵׁר לְמִנּוּתוֹ. וְעַל דָּא
 אֶתְמַנָּא כִלְיָא בְּמִנְיָנָא וְלִכְּן נִמְנָה הַכֵּל בְּמִנִּין מִשָּׂא"כ בְּשֵׁאר דְּבָרִים שְׂאִין רֵאוּי
 לְמִנּוּתָם כִּי אַז שׁוֹלְטַת בָּהֶם עֵין הָרַע וְאִין הַבְּרַכָּה שׁוֹלְטַת בָּהֶם.

כל מקום שצד הקדושה שורה עליו הברכה שורה עליו ואין חשש מחשבון ומעין
 הרע

רַבִּי יִצְחָק שְׂאִיל לְרַבִּי שְׂמַעוֹן, אָמַר לִיהִי, הָא אֹמְרָמוּהָ
 רַבִּי יִצְחָק שָׂאל אֶת רַבִּי שְׂמַעוֹן אָמַר לוֹ הֲרִי בִיאוּרוֹ חו"ל דְּבְרַכְתָּא לָא
 שְׂרִיָּא בְּמִלָּה דְקָאִים בְּמִדְּרוֹ, וּבְמִלָּה דְקָאִים
 בְּחֻשְׁבָּנָא [קע"א], שֶׁהַבְּרַכָּה לֹא שׁוֹרָה בְּדַבַּר הַמְדוּד וְלֹא בְּדַבַּר הָעוֹמֵד בַּחֲשׁוֹן

אור הרשב"י

[קע"א] בַּנְמִרָא תַעֲנִית (ח:): תֵּנָא דְּבִי רַבִּי עֵין שׁוֹלְטַת בּוּ, שְׂנַאמֵר יְצוֹ ה' אֶתְךָ אֶת
 יִשְׁמַעְאֵל אִין הַבְּרַכָּה מְצוּיָה אֵלָא בְּדַבַּר שְׂאִין הַבְּרַכָּה בְּאִסְמִיךְ וּלְשׁוֹן 'אִסְמִיךְ' מִשְׁמַע

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

הָכָא בְּמִשְׁכְּנָא אִמַּאי הָוָה כֹּלָא בְּחֻשְׁבָּנָא. אם כן איך במשכן היה הכל בחשבון אָמַר לֵיהּ אמר לו רבי שמעון לרבי יצחק הָא אֶתְמַר, הרי כבר נאמרו בזה כמה טעמים אַבְל יש לומר עוד בְּכֹל אֶתְרֵי דְּסִטְרָא דְּקְדוּשָׁה שְׂרִיא עָלֵיהּ, הואיל וכל מקום שצד הקדושה שורה עליו אִי הָהוּא חֲשֵׁבָנָא אֶתְיָא מְסִטְרָא דְּקְדוּשָׁה, אם אותו החשבון בא מצד הקדושה בְּרִכְתָּא שְׂרִיא עָלֵיהּ תְּדִיר, וְלֹא אֶתְעַדִּי מִנִּיהּ הברכה שורה עליו ולא סרה ממנו כי אין עין הרע שולטת עליו. מְנַלְן. ומביא ראיה מנין לנו שכך הוא מְפַעֲשֵׁר. שכאשר אדם צריך לעשר את פירותיו או עדר הבהמות שלו וכדו' הרי הוא מונה אותן כדי שיוכל ליתן מעשר לכהן ואינו חושש מעין הרע בְּגִיז דְּאֶתְיָא חֲשֵׁבָנָא לְקַדְשָׁא בְּרִכְתָּא אֶשְׁתַּכַּחַת בֵּיהּ. והטעם הוא לפי שהחשבון בא כדי לקדש את חלק העשירי ולכן אין חוששים אפילו על השאר שהם חולין כי גם הן נשמרין בכך מעין הרע כֹּל שְׁבִין מִשְׁכְּנָא דְּאִיהוּ קַדְשׁ, וְאֶתְיָא מְסִטְרָא דְּקַדְשׁ כל שכן המשכן שאין עין הרע שולטת בו אע"פ שהוא בחשבון לפי שהוא כולו קדוש בלא חולין כלל וגם בא מצד הקודש שהרי כולו בא ממה שתרמו בני ישראל לתרומת המשכן.

אור הרשב"י

שהוא דבר הסמוי מן העין. תנו רבנן הנכנס למוד את גרנו אומר: יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתשלח ברכה במעשה ידנו, התחיל למוד אומר ברוך השולח ברכה בכרי הזה, הסמוי מן העין.

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

עין הרע היא קליפה דקה שבסוף מדריגות הקליפות שיש להם מספר ותכלית לכן היא שולטת על דבר שבא במספר

אָבֵל כָּל שָׂר אֲר מְלִי דְעֶלְמָא, דְּלֹא אֲתִיין מְסִטְרָא

דְּקְדוּשָׁה, אבל כל שאר הדברים שבעולם כשאינם באים מצד הקדושה

בְּרִכְתָּא לָא שְׂרִיא עֲלֵיהוּ, כַּד אִינוּן בְּחוּשְׁבְּנָא. אין

הברכה שורה עליהם כאשר הם בחשבון **בְּגִין דְּסִטְרָא אַחְרָא, דְּאִיהוּ**

רַע עֵין, יְכִיל לְשִׁלְטָא עֲלֵיהּ לפי שהסטרא אחרא שהוא רע עין יכול

לשלוט עליהם, כי עין הרע היא קליפה דקה שבסוף מדריגות הקליפות שיש להם מספר

ותכלית לכן היא שולטת על דבר שבא במספר. **וְכִיּוֹן דְּיְכִיל לְשִׁלְטָא**

עֲלֵיהּ, בְּרִכְתָּא לָא אֲשֶׁתְּכַחַת בֵּיהּ, וכיון שהוא יכול לשלוט עליהם

אין הברכה שורה בהם **בְּגִין דְּלֹא יִמְטוּ בְּרִכָּאן לְהֵהוּא רַע עֵין.**

(ולא הוי מסטרא דקדושה) כדי שלא יבואו הברכות אל הסטרא אחרא **מְדִידוּ**

דְּקְדוּשָׁה, וְחוּשְׁבְּנָא דְּקְדוּשָׁה, תְּדִיר בְּרִכָּאן אֲתוּסְפָאן

בֵּיהּ. אבל מדידה וחשבון של קדושה מתווספת בו תמיד ברכה כיון שבקדושה אין לה

סוף לכן גם הברכה המתווספת בהם אין לה סוף **וְעַל דָּא,** ולכן על תרומת עם

ישראל למלאכת המשכן נאמר **וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה. פְּקוּדֵי הָעֵדָה**

בְּקוּשְׁטָא וְדָא, כי פקודי העדה היה מצד הקדושה במידת האמת שהוא מצד

ז"א הנקרא אמת **וְלֹא דְחִילוּ מֵעֵינָא בִישָׂא, וְלֹא דְחִילוּ מִכָּל**

חֲשִׁבְנָא דָּא, ולכן לא חששו מעין הרע ולא חששו מחשבון זה **דְּהָא בְּכָלֵא**

שָׂרָאן בְּרִכָּאן מְלַעֲיָלָא לפי שבכל כלי המשכן שרתה הברכה מלמעלה.

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000